

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de maig del 2017

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit presentat el dia 6 de novembre del 2014, la representació processal de la Sra. Y.M.C. va formular demanda contra el Sr. J.M.I., sol·licitant l'adopció de mesures paterno-filials en relació a la filla comuna menor d'edat C.I.M. consistents en:

- La pàtria potestat de la menor C.I.M. compartida entre ambdós progenitors i la guarda i custòdia en favor de la mare;
- La declaració de que la menor passava a ser beneficiària de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de la seva mare;
- La fixació d'un règim de contactes paternofilials consistent en caps de setmana alterns des del divendres a la sortida de l'escola i fins al

diumenge a les 20 hores, i un dia entre setmana des de la sortida de l'escola i fins a les 20 hores en què havia de retornar al domicili matern, endemés de la meitat de les vacances escolars de la menor, i en quant a l'onomàstica i l'aniversari de la menor, que es fes un repartiment alternatiu entre els progenitors i que en quant a les onomàstiques i aniversaris dels seus progenitors, que la menor pogués trobar-se en dites dates en companyia d'aquests;

- L'establiment d'una pensió per aliments a càrrec del progenitor no custodi de 300.-euros mensuals, actualitzable anyalment segons la variació que experimenti el índex de preus al consum, i el pagament per meitat entre els progenitors de les despeses extraordinàries de la menor.

II.- El dia 20 de novembre del 2014, previst per a la celebració del tràmit de contesta a la demanda, el Sr. J.M.I. va presentar un escrit, mitjançant el quin s'oposava a les pretensions contingudes a la demanda formulada. D'acord amb els arguments que exposava i després d'esgrimir els fonaments de dret que considerava d'aplicació, la part defenent sol·licitava que se seguís el present judici pels seus tràmits i en el seu dia es dictés sentència, que atorgués la pàtria potestat i la guarda i custòdia de la menor C.I.M. compartida entre ambdós progenitors i en quant a la guarda per setmanes alternes, així com un repartiment per meitat de les vacances escolars i el règim que detallava en quant als aniversaris i onomàstiques dels pares i de la filla, i, finalment, que cadascun dels progenitors hagués d'assumir els aliments de la menor quan es trobés en la seva companyia i per meitat les despeses que excedissin de la manutenció. Subsidiàriament, en cas que s'acordés que la guarda i custòdia havia de ser en favor de la mare, que es fixés un règim de contactes al seu favor, com a mínim igual a aquell que portaven a terme els progenitors des de l'any 2012 i fins l'actualitat, i una pensió per aliments al seu càrrec de 156.-euros mensuals, incrementable anyalment segons la variació que experimentés el índex de preus al consum i el pagament per meitat entre els pares de les despeses extraordinàries de la menor.

III.- La Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 24 de novembre del 2016 va decidir:

Primer.- Que estimant substancialment la demanda formulada per la representació processal de la Sra. Y.M.C. contra el Sr. J.M.I., adopto les següents mesures paternofilials en relació a la filla comuna C.I.M.:

- Atribuir la guarda i custòdia de la menor C.I.M. a la progenitora, romanent la pàtria potestat sobre la mateixa compartida entre ambdós progenitors;
- Declarar que la menor C.I.M. ha de figurar com a beneficiària prop de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de la seva mare, Sra. Y.M.C.;
- Establir el règim de contactes en favor del pare i en benefici de la menor que es fixa al III. CONSIDERANT de la present resolució judicial;
- Establir a càrrec del progenitor no custodi el pagament d'una pensió per aliments d'un import de dos-cents cinquanta euros mensuals, pagadors els cinc primers dies de cada mes, al compte bancari que la mare assenyali, i incrementable anyalment en funció de la variació que experimenti el índex de preus al consum publicat pel M.I. Govern d'Andorra, endemés de l'obligació de cada progenitor de satisfer les despeses extraordinàries de la filla comuna per meitat;

Segon.- No fer especial imposició de les costes judicials ocasionades.

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació el Sr. J.M.I. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació en el sentit de permetre que la seva filla resti amb ell els caps de setmana que li correspon tenir-la en la seva companyia fins el dilluns en què la reintegrarà al centre docent i, pel que fa a la pensió d'aliments establerta per la resolució d'instància, que es redueixi a 156 euros, dels quals caldrà deduir l'import que en concepte de menjador de la menor que ell abona directament al centre escolar.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI

FONAMENTS DE DRET

I.- Com a primer motiu del seu recurs, el Sr. J.M.I. argumenta que seria més beneficiós per la menor, en quan asseguraria el seu descans, que els caps de setmana que resta en la seva companyia no hagués de ser retornada al domicili matern a les 20.30 hores, com estableix la Sentència d'instància, sinó que ell la reintegrés al centre escolar el dilluns al mati i aquest motiu s'ha d'estimar.

En efecte, malgrat la Sra. Y.M.C. nega que ella torni al seu domicili a les deu de la nit, com afirma el recurrent, de l'informe de l'empresa a on treballa es dedueix que la Sra. Y.M.C. gaudeix de dos festius per setmana, dels quals un cap de setmana per mes, més un diumenge, surt de la feina un dia per setmana a les 6 i la resta entre les 20.30 i les 21.30 hores i una mitjana mensual de un dia al mes de sortir a les 22 (foli 120), raó per la qual s'ha de pensar que si el Sr. J.M.I. deixa la seva filla al domicili de la seva mare a les 20.30 hores, com disposa la Sentència d'instància, és molt possible que, com a mínim alguns dies, la C.I.M. no hi trobi en el mateix a la seva mare, de tal manera que hagi de restar sola o en companyia d'altres persones, raó per la qual entenem més beneficiós per la menor que resti aquestes hores amb el seu pare.

D'altra banda, cal tenir en compte que la C.I.M. té ja tretze anys, raó per la qual les seves obligacions escolars difícilment es poden resoldre a partir de les 8.30, o més tard, quan mare i filla es retroben al domicili de la primera, sense que la nena perdi hores de son, encara que ja hagi sopat a casa del seu pare. Per aquesta raó, estimem menys distorsionant per la C.I.M. que prepari les seves tasques escolar i sopi a casa del seu pare i pugui anar a descansar a una hora raonable per la seva edat, retornant-la el seu pare a l'escola el dia

següent, com ja fa el Sr. J.M.I. els dimecres i dijous que la té en la seva companyia .

II.- Com a segon motiu del seu recurs, el Sr. J.M.I. argumenta, que cal reduir la pensió d'aliments en favor de la seva filla dels 250 euros mensuals, que estableix la resolució d'instància, als 156 euros, que ell ha estat abonant en aquest concepte des de que es va separar de la Sra. Y.M.C.

Per tal de resoldre aquest motiu del recurs, cal tenir en compte que, segons consta a les actuacions, el Sr. J.M.I. té un salari de 1.606,50 euros (foli 76), mentre que la Sra. Y.M.C. en cobra 1.156,18 (foli 29), tots dos progenitors comparteixen les despeses de l'habitatge i manutenció, el primer amb una nova parella, encara que afirma en les seves conclusions, però no prova, que aquesta convivència ha cessat, i la segona amb una amiga. D'altra banda, la Sra. Y.M.C. ha d'atendre les necessitats de la seva filla, mentre que el Sr. J.M.I. té dos altres filles d'una relació anterior de 19 i 21 anys, però el seu progenitor afirma en el seu recurs que no viuen al seu domicili, encara que manifesta que la menor requereix encara assistència econòmica per assolir la total independència.

Per totes aquestes raons, entenem que els ingressos que finalment rep el Sr. J.M.I. són superiors en quasi cinc-cents euros als que rep la Sra. Y.M.C. i, pel que fa a les despeses, és possible que les del primer siguin una mica superiors a les de la segona, si és cert que ha de suportar en exclusiva les del seu habitatge i manteniment i si dóna suport a la seva filla petita nascuda d'una relació anterior, com afirma, tenint en compte que té a la C.I.M. en la seva companyia vuit dies al mes. No obstant, l'import de la pensió a càrrec seu que fixa la Sentència d'instància és menys de la meitat de la quantitat mínima de 600 euros que la jurisprudència dels Tribunals andorrans estima necessària per satisfer les necessitats de una menor.

Per totes aquestes raons, s'ha d'entendre que la Sra. Y.M.C. contribueix al pagament de les despeses de la seva filla en major mesura que el Sr. J.M.I., tenint en compte que la C.I.M. té les necessitats pròpies de la seva edat, que a

partir de l'adolescència més aviat s'incrementen, i, per tant, considerem que és precis desestimar aquest motiu del recurs, ja que la pensió fixada per la resolució d'instància a càrrec del recurrent és correcta i fins i tot ajustada a les circumstàncies que exposa el recurrent.

III.- En estimar-se parcialment el recurs i atesa la naturalesa del procediment, no procedeix fer especial pronunciament pel que fa a les costes d'aquesta alçada de conformitat amb la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR PARCIALMENT el recurs d'apel·lació formulat pel Sr. J.M.I. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 24 de novembre del 2016 que REVOQUEM PARCIALMENT en quan establim que la menor C.I.M. podrà restar al domicili del seu progenitor les nits dels diumenges que el Sr. J.M.I. la tingui en la seva companyia, portant-la ell al centre escolar els dilluns al matí, CONFIRMANT la citada resolució en tots els demés punts i sense fer especial pronunciament pel que fa a les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-